

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 351/2020
04.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Џејн Дрешевић, адвокат из ..., против туженог "Трудбеник Градња" д.о.о. у стечају, чији је пуномоћник Зоран Савкић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3314/18 од 10.05.2019. године, у седници одржаној 04.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда Београду Гж1 3314/18 од 10.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца АА из ..., за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2277/15 од 29.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд поништи решење туженог бр. ... од 18.10.2010. године, као незаконито. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 140.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда Београду Гж1 3314/18 од 10.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2277/15 од 29.05.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 399. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04... 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 87/18), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по

службеној дужности. Неосновано тужилац у ревизији указује на битну повреду одредаба парничног поступка поступка из члана 361. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Изрека ожалбене пресуде је разумљива, не противречи сама себи или разлозима, о битним чињеницама наведени су разлози који су јасни и непротивречни и о битним чињеницама не постоји противречност између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа, записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника са изведеним доказима, што значи да ожалбена пресуда нема недостатке због којих се не би могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је тужиоцу решењем бр. ... од 18.10.2010. године, отказао уговор о раду из разлога што је дана 09.10.2010. године, у 9 часова, у пословним просторијама погона "Механизација", Београд, Панчевачки пут бр. 56, затечен како скида вентиле са радијатора, у намери да их отуђи и изнесе ван пословних просторија послодавца, без одобрења од стране овлашћеног лица. У то време, тужилац је био на боловању, почев од 04.10.2010. године, тако да дана 09.10.2010. године није био радно ангажован. Решење је донето на основу одредбе члана 179. тачка 2. Закона о раду, у вези поглавља VI тачка 4. алинеја 4. Уговора о раду бр. ... од 01.09.2003. године – незаконито располагање средствима, као и тачка 4. Закона о раду. Пре доношења решења, тужилац је упозорен Одлуком донетом под бр. ... од 12.10.2010. године, да је оваквим својим радњама и својом кривицом учинио повреду радних обавеза утврђену Законом о раду, одредбом члана 179. став 1. тачка 4. и Уговором о раду бр. ... од 01.09.2003. године. Синдикат "Независност" "Трудбеник Градње" се, дописом од 14.10.2010. године, изјаснио да сматра да постоје олакшавајуће околности за тужиоца, јер је он дугогодишњи радник "Трудбеник Градње", пред пензијом.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца, ценећи да му је законито престао радни однос.

Одредбом члана 179. тачка 2. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...54/09), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоје оправдани разлози који се односе на понашање запосленог и то под тачком 2, ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђену општим актом или уговором о раду.

Уговором о раду бр. ... од 01.09.2003. године, који је закључен између парничних странака, у поглављу VI тачка 4. алинеја 4., предвиђено је да послодавац има право да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини, између осталих, повреду радне обавезе – незаконито располагање средствима.

Тужилац је извршио повреду радне обавезе незаконитим располагањем средствима туженог тако што је у периоду док је био на боловању и без радног налога скинуо вентиле са радијатора у просторијама туженог, са намером да их отуђи и изнесе ван пословних просторија послодавца, дакле својом кривицом, па је у тој ситуацији решење о отказу уговора о раду бр. ... од 18.10.2010. године, законито. Пре доношења тог решења, тужилац је, писаним путем, упозорен на постојање разлога за отказ уговора о раду, о чему се, такође писаном изјавом изјаснио, што значи да је поштована процедура прописана одредбом члана 180. Закона о раду. Синдикат туженог је, такође,

дао мишљење о достављеном упозорењу, на начин прописан одредбом члана 181. истог Закона.

Стога су неосновани наводи ревизије да је побијаном пресудом погрешно примењено материјално право.

Тужилац у ревизији наводи да су радници туженог отпочели генерални штрајк дана 24.08.2010. године и да су сви учесници тог штрајка, међу којима је и тужилац, добили отказе пошто је тенденција била да што већи број радника добије отказе уговора о раду како би над туженим био отворен стечај. Ти наводи тужиоцеве ревизије су неосновани јер њему није отказан уговор о раду због учешћа у штрајку, него због тога што је, својом кривицом, учинио повреду радне обавезе тако што је незаконито располагао средствима послодавца.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке ове пресуде донео у смислу одредбе члана 405. Закона о парничном поступку.

Одлуку о захтеву тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржану у ставу другом изреке ове пресуде, Врховни касациони суд је донео применом одредбе члана 149. став 1. и 161. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да тужилац није успео у поступку по ревизији, па му не припада право на накнаду трошкова тог поступка.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић